

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Duben 4 / 2008

*Aleluja, živ buď nad smrtí slavný vítěz,
jenž z hrobu svého právě vstal...*

Novinky ze života církve u nás a ve světě

Týden modliteb za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu 6.4.-13.4.

Každoročně se na pozvání Svatého otce koná Světový den modliteb za povolání. Je to výroční ozvěna Ježíšových slov: *“Žeň je hojná, ale dělníků málo, prostě Pána žně...”* Toto Ježíšovo slovo nás všechny jasně zavazuje; ne pouze jedenkrát za rok a ne pouze při oficiálních celosvětových modlitebních dnech za povolání, ale každý den, doma, v rodinách, v osobních modlitbách. Takto se může každý nepřímo zúčastnit získávání povolání pro církev. Všichni jsme spoluzodpovědní za církev a její budoucnost...

Z průvodního listu arcibiskupa Jana Graubnera:

Zmrtvýchvstalý Kristus uložil apoštolům s velkou autoritou, aby získali za učedníky všechny národy. Pohled do Skutků apoštolských a dalších dějin církve v nás probouzí obdiv. Jak vážně vzali toto své poslání a jak veliké věci skrze ně učinil Pán!

On je však na začátku svého působení vyvolil a povolal k tomu, aby byli s ním. On je získal pro velkorysý Otcův plán spásy. Přivedl je k poznání úžasných Božích tajemství, která bylo nutno sdělovat dál, aby se vlastní srdce nezalklo, neprasklo. Apoštol Jan to vyjádří na začátku svého listu: *Co jsme slyšeli, vlastním očima viděli, bedlivě pozorovali a čeho jsme se vlastními rukama dotýkali, vám zvěstujeme, abyste i vy měli s námi společenství. Život, který byl u Otce, se nám zjevil. Máme společenství s Otcem a jeho Synem. Pochopili, že ty dary jim byly dány k tomu, aby mohli být užiteční, jak napíše Pavel. Misijní poslání je pro ně přirozeným důsledkem objevu a osobní zkušenosti. Nedají se zastavit ani násilím. Více se přece sluší poslouchat Boha než lidi.*

Jako Izraelité dobře věděli, jak se přijímá poslání od Boha, který si v dějinách vybíral proroky, jež posílal jako své nástroje, a konal skrze ně veliké spásné činy. Znali i Jonáše, který se stavěl nad daný úkol a nechtěl se podílet na záchraně Ninivských, takže mu Hospodin musel dát pocítit svou moc, aby změnil své smýšlení.

Zdá se, že dnešní Církvi v řadě zemí a také u nás chybějí kněží, protože chybí misijní nadšení. Proč?

Jsmo nakaženi falešnou tolerancí, která pod respektováním druhých lidí s jejich názory a svobodami schovává vlastní nevěru v jediného Spasitele Krista, mimo něhož není spásy, či sobecký nezájem o osud druhého, když se spokojíme s péčí o svou vlastní spásu? To je ovšem projev nelásky. A bez lásky nemůže být spasen nikdo, vždyť *Kdo nemiluje, Boha nikdy nepoznal, protože Bůh je láska*, tvrdí Jan.

Nebo nám chybí silná zkušenost učedníků žijících v důvěrné blízkosti Ježíše, kde by naše srdce rostlo úžasem nad Boží láskou, obdivem jeho velkých skutků, které činí i dnes, a nutností hlásat ze střež, co jsme slyšeli do ucha, touhou přivést k Ježíši lidi ze svého okolí, jak to dělali apoštolové hned na začátku svého povolání, když k němu přiváděli své bratry?

Spojme tedy své modlitby za nová povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu s prosbami za naši větší víru v Krista jediného Spasitele i za lásku k lidem kolem nás a přidejme úsilí o důvěrnější život s Kristem, aby rostla naše zkušenost s Bohem a jeho slovem i touha dělit se o duchovní zkušenost s jinými. Jen tak přispějeme k oživení misijního ducha v církevním společenství a staneme se věrohodnými křesťany. Jen tak splní rodiny své poslání, přijmou děti a připraví je na případné povolání Bohem k zvláštní službě v Církvi. Každá katolická rodina by si měla považovat za velkou čest duchovní povolání svých dětí a nejen se za jejich povolání modlit, ale také je vést tak, aby v případě vyslyšení prosb byly děti schopné říct Bohu k povolání své ano a také je věrně naplňovat.

Výbor české národní kaple ve Washingtonu
Zve na pouť u příležitosti 25. výročí založení kaple
7. a 8. června 2008
Podrobné informace v příštím čísle

Vážení čtenáři ZVONU,

Na Zelený čtvrtek mají všichni kněží svátek - slaví ustanovení svátosti kněžství. Proto se dopoledne scházejí v katedrále na *missa chrismatis* – mši svaté se svěcením olejů, které se budou používat během roku ke křtu, biřmování, svěcení kněží a pomazání nemocných. Při té příležitosti také obnovují své kněžské sliby.

Musím přiznat, že tentokrát to na mě udělalo veliký dojem. Už jenom tím počtem zúčastněných kněží. Pak atmosféra. A biskup. Promluvu začal článkem z novin, ve kterém se psalo o jistém knězi z 2. světové války, hrdinovi. Článek končil povzdechem: *Jenomže dneska už nejsou kněží-hrdinové...* Biskupova reakce: *Já nesouhlasím, já ty hrdiny vidím!* Dokonce začal některé kněze vyvolávat jménem a vybízel, aby povstali; přitom poukázal na to, co dělají.

Ale nezůstal jenom u pochvaly. Říká: *Víte, jak dosáhnout hrdinství života a jaké prostředky k tomu volit, připomínám to vždycky: Denní modlitba církve (breviář), denní mše svatá, osobní modlitba, denní adorace, růženec, zpytování svědomí... a říkám to i dnes, kdy obnovujete své sliby.*

Po postní době začíná pro nás další období – doba velikonoční. Bude ještě delší než postní. 50 dnů. Co s tím?

Jestliže postní období bylo zaměřené na přípravu ke křtu, tak potom doba velikonoční je **PODĚKOVÁNÍM** za křest a **OBNOVENÍM** křestního slibu.

Na křtu svatém jsme byli nejenom obmyti z dědičného hříchu a povolání k novému životu, ale byli jsme pomazání olejem. Ve Starém zákoně byli mazání olejem kněží, proroci a králové. Máme tedy trojí úkol: být **proroky** (přinášet Boží věci na tento svět), žít jako **synové Božího království** a konečně - být **kněžími** (všeobecné kněžství vyplývající ze křtu – posvěcování světa, ve kterém žijí).

Dá se to shrnout do stejných slov, jaká zazněla na Zelený čtvrtek – **usilovat o hrdinství života.**

P. Jan

Doba velikonoční – nedělní témata

2. neděle velikonoční: J 20,19-31: Dvoji zjevení vzkříšeného Krista apoštolům: „*Stanul mezi nimi a řekl: Pokoj vám! Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš vyzval Tomáše: Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.*“

*Setkání se zmrtvýchvstalým Kristem
přináší POKOJ a VÍRU.*

3. neděle velikonoční: Lk 24,13-35: Zjevení učedníkům, kteří jdou do Emmauz: „*Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale jako by jim cosi zadržovalo oči, takže ho nepoznali...Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co říkali proroci! ... Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho.*“

*Kristus se přibližuje, připojuje na cestě, vysvětluje Písma,
láme chléb i dnes – při každé mši svatě...*

4. neděle velikonoční: J 10,1-10: Ježíš jako dobrý pastýř: „*Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas.. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měli v hojnosti.*“

*Mít život v hojnosti – zaslíbení pro všechny,
kteří znají Kristův hlas a následují jej.*

5. neděle velikonoční: J 14,1-12: Řeč na rozloučenou: „*V domě mého otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte. ... Já jsem cesta, pravda a život.*“

*Ježíš je osobní prostředník spásy (cesta)
skrze své božské zjevení (pravda),
jež vede k „životu“ s Bohem.*

6. neděle velikonoční: J 14,15-21: Řeč na rozloučenou (pokr.): „*Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Duchu pravdy.*“

*Přijď Duchu svatý, naplň srdce svých věrných
a zapal v nich oheň své lásky.*

Jakmile páter Smith vyzpovídal majora, který rád pil, hleděl mu podat svaté přijímání dřív, než se bude moci zase opít, a tak použil dispense, která dovolovala věřícím na frontě přijímat bez postu. Major poklekl s jedním portugalským řadovým vojákem a s dvěma desátníky od kamerunských horalů u oltární mřížky v tmavém podvečerním kostele. Otec Smith si přehodil přes uniformu bílou štolu a podal jim svaté přijímání, protože měli všichni nastoupit ještě tu noc do první linie a vybuchlý šrapnel jim mohl co nevidět dopomoci k tomu, že se toho rázem dovědí o Všemohoucím Bohu víc než sám Svátý otec.

Major byl vychován v Ampleforthu, ale od té doby se nalumpal po celém světě až až; v rozhovorech s páterem Smithem však vždycky tvrdil, že Bůh je v těchto věcech kavalír a že nenechá hořet na věky chlapa v pekle proto, že užil trochu legrace s děvčaty a se sklenicí. Páter Smith byl ve svých shovívavějších chvílích náchylen souhlasit s majorem, neboť měl vždycky zato, že pravý křesťanský život je něco víc než buržoázní společenská hygiena a že ne každý, kdo říká Bohu: „Pane, Pane, já jsem nikdy nespal s hezkou herečkou,“ přijde do království nebeského; ale před majorem to nikdy nepřipustil, aby nepodporoval jeho náklonnost k oblíbeným hříchům. Místo toho mu citoval kázání, které pronesl monsignore O’Duffy v roce 1911 na svátek svatých Hippolita a Kassiana před pijáckým bratrstvem Západoskotských katolických krejčí: „Nemylte se, drazí přátelé: dláždění pekla se hemží lháři, zloději, vrahy, pijáky a smilníky; ale tlačence smilníků je u pekelných plamenů největší, daleko větší než na finálovém zápase o pohár.“

Když páter Smith podal majorovi svaté přijímání, nevrátil se s ním do ubikací, protože ho nechtěl uvádět do rozpaků po tom, co mu právě musel říci ve zpovědi. Místo toho zůstal klečet před svatostánkem, zakrytém bílými záclonami, které tiše svítily ve vlahém večerním vzduchu. „Ó Bože,“ modlil se, „učiň, aby z této války vzešlo dobro; učiň, aby mužové byli stejně stateční v Tvé službě, jak jsou stateční ve službě své vlasti; učiň ženy stydlivějšími, ale nikoli méně krásnými; utvářej jejich panenství podle panenství Tvé požehnané Matky a veď je po Jejich stopách; dej mladým lidem pokoj v rozjímání Tvého božství; požehnej a rozmnožuj kněze a básníky; vykořeň z našich srdcí lásku k světské marnosti, k pohodlí a rozkoši; poniž bohaté a znič politické intrikány; a a vylej na nás Svou milost jako řeku.“ Cítil se šťastnější, když se pomodlil tuto modlitbu. Potom se modlil za starého námořníka, kterého vyzpovídal na smrtelné posteli v roce 1908, kdyby snad byl ještě v očištění. Potom se modlil sám za sebe, aby nehledal v bezbožnosti druhých odraz své vlastní bezúhonnosti. Kdesi daleko zahřměla děla, jako když se valí hory, a otec Smith se modlil za ty, kteří snad v této chvíli umírají.

Do kostela vešel francouzský kněz a klekl si několik židlí od něho. Otec Smith se vždycky styděl, když viděl francouzského kněze, protože Francouz nebyl důstojníkem jako on, nýbrž prostým vojákem, a musil pochodovat a být špinavý a bojovat jako kterýkoliv jiný francouzský voják, a dostával za to

všechno pár krejcarů. Otec Smith znal francouzského kněze velmi dobře, protože sloužili už čtrnáct dní ráno mši u stejného oltáře. Užívali také stejných rouch, neboť francouzský kněz končil pět minut před tím, než začal páter Smith, a místní kněz nechtěl, aby kostelník chystal dvojí roucho. Když spolu vyšli z kostela, zůstávali ještě chvilku hovořit na ranním slunci, před oroseným břechťanem, a potom vyskočil Francouz na kolo, jel k pluku a vypadal velmi obyčejně, ale páter Smith věděl, že se neloučí tak brzo jenom proto, že má naspěch, ale proto, že se s ním nechce ukazovat na ulici a kompromitovat ho, když páter Smith je důstojníkem a on ne.

(pokračování příště)

Svatý na tento měsíc - Sv. Jiří, mučedník, 24. dubna, zemřel 303 n.l.

Bojovník s drakem

Sv. Jiří (Georgius), voják a světec, s nímž je pevně svázána legenda o boji s drakem, přichází podle tradice na svět někdy po polovině 3. století našeho letopočtu jako potomek šlechtického rodu v anatolské Kappadokii (Kayseri). Když umírá, zavražděn pohany, Jiřímu otec, odchází Jiří s matkou do její rodné vlasti, do Palestiny, kde pak žije ve městě Lydda (též Diospoli, dnešní Lod, nalézající se mezi Tel Avivem a Jeruzalémem).

Ve svém novém domově si Jiří vede zdárně jako voják - je statečný a silný, brzy se stává plukovníkem římské armády: přitom všem je věřícím křesťanem.

Se svojí vírou se sv. Jiří netají - přizná svoji oddanost křesťanství i před samotným císařem Diokleciánem, známým pronásledovatelem křesťanů. Císaře Jiřího přiznání rozzuří - pak následuje krutý trest: Jiří je odsouzen jako vlastizrádce k trestu smrti, před popravou má přitom být co nejvíce mučen - jak císař rozkáže, tak to i je: podle legendy je Jiřímu na krk zavěšen těžký kámen, jeho tělo je drásáno kolem s hřeby, a teprve když z něj visí cary kůže a masa, je Jiří, podle tradice 23. dubna roku 303, sťat.

S osobou sv. Jiřího je spojeno množství legend, z nichž ta patrně nejnámější vypráví o jeho souboji s drakem - tato legenda vypráví o tom, jak Jiří zbaví občany lybijské Silené draka. Ten žije nedaleko města v močále (či v jezeře) a otravuje vzduch ve městě svým dechem. Aby nestvůra nechala místo na pokoji, musí jí občané Silené obětovat - nejprve dvě ovce každý den a později pak dvě děti, určené losem. Nakonec padne los na princeznu Cleolindu, dceru krále Silené - když pak jde princezna ve svatebním šatu vstříc jisté smrti, potká ji Jiří, který jí slíbí, že ji z moci Ježíše Krista zachrání: probodne draka svým kopím, zraní ho a pak ho odvede do města,

kde ho zabije - na znamení díků se pak nechá patnáct tisíc občanů Silené pokřtít.

Kult sv. Jiří je dodnes velice rozšířen ve východním křesťanství, je patronem vojáků (zjevil se křížáckým vojskům před porážkou Saracénů v roce 1098), též zbrojářů, řezníků, sedlářů, ale i skautů. Zároveň je patronem Anglie, Řecka, Portugalska atd.

V českých zemích je sv. Jiří mimořádně oblíbený světec - je mu zasvěceno mnoho kostelů i kaplí po celé zemi, je třeba zmínit zejména druhou nejstarší křesťanskou svatyni na Pražském hradě, kostel sv. Jiří, založený již v roce 920 (po roce 973 přebudovaný na baziliku).

Atributy sv. Jiří jsou kopí a brnění, nejčastěji je pak zobrazován na koni, bojující s drakem, symbolem zla.

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Naděje, svou sladkostí a mírností nám pomáhá vše překonat.

sv. Augustin

Každá noc končí svítáním.

perské přísloví

Boží věčnost a Kristovo zmrtvýchvstání – to jsou důvody křesťanské naděje.

Holandský katechismus

Něco pro zasmání - The Day After Palm Sunday

The donkey awakened, his mind still savoring the afterglow of the most exciting day of his life. Never before had he felt such a rush of pleasure and pride. He walked into town and found a group of people by the well. "I'll show myself to them," he thought. But they didn't notice him. They went on drawing their water and paid him no mind. "Throw your garments down," he said crossly. "Don't you know who I am?"

They just looked at him in amazement. Someone slapped him across the tail and ordered him to move. "Miserable heathens!" he muttered to himself. "I'll just go to the market where the good people are. They will remember me."

But the same thing happened. No one paid any attention to the donkey as he strutted down the main street in front of the market place. "The palm branches! Where are the palm branches!" he shouted. "Yesterday, you threw palm branches!"

Hurt and confused, the donkey returned home to his mother. "Foolish child," she said gently. "Don't you realize that without Him, you are just an ordinary donkey?"

Without him you are just an ass!"

Poděkování

Na časopis přispěli:

P Foltyn, G. Chamberlain, Vera S. Kolasa, Julie V. Conklin, M. a F. Jansa.

Blahopřejeme k narozeninám

Irene Lesler 3.dubna, Marta Hnízda 4. dubna, Anna Šebík 7. dubna, Václav Hnízda 9. dubna, Lubo Králíček 11. dubna, Jan Pongo 20. dubna, Michael Joseph Sýkora 21. dubna, František Daněk 24. dubna, Steve Neyland 24. dubna, Šimon Chvilíček 25. dubna.

Zemřelí

† 15. března t.r. Pán Bůh povolal na věčnost paní **Marii Dvořákovou** z Okříšek, v minulosti členka české komunity v New Yorku. Vzpomeňme na ni ve svých modlitbách.

† 21. března t.r. zemřela v Pelhřimovské nemocnici paní **Vlasta Mašková**, sestra Dr. G. Švejdy, ve věku 74 let. Pochována bude v rodinném hrobě v Horní Cerekvi.

Věčné odpočinutí dej jim Pane..

Mše svaté v dubnu 2008

Datum	Úmysl	Dárce
2-Apr-08	Za + rodiče Rachůnkovy a Sedláčkovy	Rod. Sedláčková
4-Apr-08	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
6-Apr-08	Za A. Benackovou k 85. narozeninám	Přátelé
9-Apr-08	Za + prof. Zdenka Rutara	Rod. Sedláčková
11-Apr-08	Za + rodiče Marii a Štefana Kowalykovy	B. a J. Kowalyk
13-Apr-08	Za + P. Aloise Vyoralu	Úmysl komunity
16-Apr-08	Za živou a zemřelou rodinu	P. Foltyn
18-Apr-08	Za rodinu Bednářovou	Rod. Bláhova
20-Apr-08	Za rodinu Bláhovu	Rodina Bláhova
22-Apr-08	Za + Marii Dvořákovou	Julie Pokorna Conklin
27-Apr-08	Za + rodinu Remákovou a L. Vaculíka	Ed. Slodičáková
29-Apr-08	O B. požehnutí pro A. Benackovou	R. Bunžová

Příspěvky na časopis ZVON posílejte, prosím, na: Czech Catholic Mission in NYC, úmysly na mše svaté na jméno kněze. Adresa je stejná. Děkuji.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohostění

Adresa českého kněze: P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>